

Duitschland.

PARIS, 30 october.

De Italiaansche dagbladen behelven berichten uit Egina en Navarino van het laatst der maand september. Volgens dezelve zou de graaf *Capo d'Istrias*, naar aanleiding van den gesloten vrede tusschen Rusland en de Porte, eene nieuwe nationale verdediging hieën roepen, terwijl hij intusschen te land en te water de operatiën tegen de vestingen op het vaste land, die zich nog in handen der Turken bevonden, liet voortzetten. De admiraal *Miavalis* heeft, met het fregat *Hellas*, Prevesa geblokkeerd, en de admiraal *Suchini* met zes vaartuigen de golf van Salonichi. De graaf *Augustyn Capo d'Istrias* zou met een korps troepen van Missolonghi naar Athene, de prins *Demetrius Ypsilanti* met een ander korps naar Eubea en een derde legerhoofd naar Epirus opbreken.

Volgens dezelfde dagbladen is het tegenwoordig in Epirus treurig gesteld. Overal was regeringloosheid. 8000 Albanezen waren tegen den Sultan opgestaan, en daar zij geene soldij meergotvingen, waren de ingezetenen, zoo wel Mahomedanen, als christenen, aan de ergste knevelarijen en gewelddadigheden blootgesteld.

Frankryk.

PARIS, 2 November.

De wijding van *M^{sr}. Carron*, benoemd bisschop van Maus, zal aanstaande zondag, den 8 dezer, in de kapel van het H. Hart plaats hebben; de nuntius apostolicus zal de plegtigheid verrigten.

De *Courrier Francais*, in een artikel, waarin hij met zijne gewone woede, de katholieke geestelijkheid vervolgt, beschuldigt *M^{sr}. de* bisschop van Chartres van zijn klein seminarium te hebben geopend, zonder zich vooraf naar de bepalingen der ordonnantiën van den 16 juni 1828 te hebben gedragen.

De bisschop van Chartres, zegt de *Gazette de France*, bepaalt zich bij zijn besluit, hetwelk hij genomen heeft, om voor zoo veel hem betreft niet te deelen in de uitvoering der bevelen van 16 juni, doch de bisschop van Chartres heeft zijn seminarium niet weder geopend; hij heeft geenen cent van de twaalf maal honder duizend franken, hetwelk de *Courrier* met eene grove onbeschaamdheid den jonge geestelijke studenten verwijt, ingezameld; de bisschop van Chartres heeft zich alleen bepaald, met aan den oversten van zijn klein seminarie de goedkeuring te verleen en om een diploma van kostschoolhouder aan de hoogeschool onderworpen, te nemen.

De Koning en de Koningin van Napels zullen, gedurende hun verblijf te Parijs, het paleis van Elysée-Bourbon bewonen. Hoogstdezelve zijn den 22 te Turin aangekomen, alwaar zij door Z. M. den Koning van Sardinië ontvangen en tot deszelfs kasteel van Aligië begeleid zijn.

Men schrijft van Grenoble, dat HH. KK. HH. de hertogin van Berry, benevens de infanten van Spanje, don *Francisco de Paula* en zijne gemalin, den 26 october aldaar zijn aangekomen. Hoogstdezelve hielden zich bezig met het bezigtigen van de merkwaardigheden dier stad en wachtten tegen den 31 HH. MM. den Koning en de Koningin van Napels, welke drie dagen te Grenoble zouden verblijven en zich alsdan op reis begeven tot aan de grenzen van Spanje, om vervolgens naar Parijs weder te keeren.

M^{sr}. Payer, bisschop van Florides, is sedert den 24 october te Havre en nu met nog eenige priesters ingescheept worden, om zich naar zijn bisdom te begeven.

Den 1 dezer is alhier de tijding ontvangen, dat de nuntius van den Paus te Lissabon zijne diplomatische functien den 15 october weder heeft aanvaard; alzoo erkent het hof van Rome, naar het voorbeeld van Spanje, don *Miguel I* als wettig Koning van Portugal. (*Gazette de France*.)

Volgens telegrafische tijdingen is de omsingeling der Dardanellen door het russisch eskader den 30 september opgebroken.

De pacha van Egypte zendt 34 jonge Arabieren naar Frankrijk, om kunsten en ambachten te leeren. Deze jonge vreemdelingen zijn in het pesthuis te Marseille aangekomen en den heer *Gautier* aanbevolen, vanwaar zij zich, na quarantaine gehouden te hebben, naar Parijs bij de officieren van Z. M. *Abdi* en *Muchtar Effendi* zullen begeven.

De jesuiten hebben van de regering van Piemont het opzigt over de openbare latijnsche scholen der zeestad Nice, gelegen bij het departement *du Var*, gekregen.

Nederlanden.

De *Staats-Courant* heeft tot heden het antwoord der staten-generaal op de redevoering van den troon niet medegedeeld; hieruit kan men afleiden, dat hetzelfde bij haar niet zeer welkom of in den geest van het ministerie niet gesteld is geweest; onderzochten houdt zij ons tot walging toe bezig met bespiegelingen over buitenlandsche staatszaken en bedillingen, waarmede de staten-generaal niets gemeens hebben en vergeet de belangen van onzen staat; alleen advertentiën der ambassadeurs departementen is het nieuws van de opgedroegen en daar betaald wórdende *Nederlandsche Staats-Courant*.

Tot hiertoe is dit antwoord van gouvernementwege in de taal der Nederlanden, zoo men die noemt, niet bekend gemaakt, waarom wij dezelve naar het fransch, uit de *Gazette des Pays-Bas*, mededeelen:

ANTWOORD op de redevoering van den troon.

«SIRE,

»De staten-generaal zijn altoos gelukkig, wanneer zij zich rondom den troon van uwe Majesteit vereenigd bevinden en aan denzelfden de hulde van hunnen diepen eerbied aanbieden.

»De talrijke blijken van toegenegenheid, welke uwe Majesteit ontvangen heeft in de provincien, welke hoogstdezelve, sedert de laatste zitting, bezocht heeft, zijn een sprekend bewijs van de liefde der natie voor zijnen souverain, van de hoop, welke zij in hem stelt, en van de getrouwheid, waarop uwe Majesteit in alle omstandigheden kan rekenen.

»Wij, Sire, stellen de ingeving, welke de voor den aangroei van het openbaar welzijn genomene maatregelen, aan het grootste gedeelte der takken van onze nijverheid gegeven hebben, op prijs. Wij hopen met uwe Majesteit, dat die gevolgen, bij voortdurend door den loop der gebeurtenissen begunstigd, zullen medewerken, om meer en meer den voorloop van dat koninkrijk te ontwikkelen, hetwelk het zeldzaam voorrecht geniet van, onder den invloed van verlevendigende instellingen, alle grondbeginselen van den rijkdom des landbouws, der nijverheid en des koophandels te verzoegen.

»Het geluk en de roem van uw dorluchtig huis, Sire, zijn het geluk en de roem van het nederlandsche volk. Wij nemen deel in de vreugde, welke de ontworpen echtvereeniging, tusschen H. K. H. de prinses, de eenige zeer geliefde dochter van uwe Majesteit, en Z. K. H. den prins *Albert* van Pruisen, aan uwe Majesteit veroorzaakt.

»De staten-generaal ontvangen met voldoening de verzekeringen, welke uwe Majesteit aan dezelve geeft, die tusschen de Nederlanden en alle andere mogendheden heerscht.

»Wij willen ons gaarne overtuigd houden, dat de door de administratië in onze bezittingen der Oost-Indiën genomene maatregelen, op eene gelukkige wijze, een einde zullen maken van de onlusten, welke aldaar nog bestaan. Het moederland heeft, om dat doel te bereiken, groote en edelmoedige opofferingen gedaan. Wij uiten den wensch, om daarvan het einde te zien, en wij gevoelen de behoefte, om daarvan de vruchten te plukken.

»Wij zullen ons met de onderscheidene ontwerpen van wet, welke uwe Majesteit ons aankondigt, met die ernstigen aandacht welke zij verdienen, bezig houden. De twee gedeelten van het budget van den staat en de wetten, betrekkelijk de wegen en middelen, alsmede die, welke betrekking hebben op de wijze van ontvangst van zekere belastingen, zullen bovenal het voorwerp van onze rijpste overwegingen uitmaken.

»In de orde onzer instellingen is een tienjarig budget inniglijk met alle groote, openbare belangen verbonden. Deze overweging heeft ons in het angstvallig onderzoek, hetwelk wij daaromtrent, tijdens de laatste zitting, gedaan hebben, heeft ons den weg gewezen. Wij zullen met dezelfde zorgvuldigheid, de nieuwe ontwerpen, welke ons zijn aangeboden, onderzoeken.

»De bepaalde organisatie van de regterlijke magt is een der vurigste wenschen van onze medeburgers, en een nieuw wetboek van criminele strafvordering, is voor hunne dierbaarste vrijheden van het hoogste belang. Deze omstandigheden zijn voor uwe Majesteit een onderpand te meer, dat wij verlangen in staat gesteld te worden, om de voorstellen van de wet, omtrent deze onderwerpen, aan te nemen en te erkennen, dat de in de voorgaande zitting geuite aanmerkingen in overweging genomen zijn.

»Wij vlejen ons door eene wet op het openbaar onderwijs de liberale beginsels gevestigd te zien, welke door de grondwet zijn gewaarborgd.

Wij denken met uwe majesteit, dat het in den aard van ons gouvernement ligt, om, zoo veel mogelijk, onder de bescherming der wetten, al datgeen te plaatsen, hetwelk strekt, om het welzijn en de vrijheden onzer medeburgers te bekrachtigen; hare wijze bedoelingen beantwoorden aan onze wenschen en zij mag gerust op de vrijmoedige medewerking onzer vergadering rekenen.

De Voorzienigheid heeft aan u, Sire, de roemvolle zending voorbehouden, om bij de vereeniging van de provincien der Nederlanden, onder dezelfde grondwet en onder den scepter der Nassaus, den voorzittersstoel te bekleden; om den grond te leggen tot de nieuwe maatschappelijke orde dier provincien, omtrent de openbare vrijheid, en om die orde voor altoos te bevestigen door even zoo vreedzame als zekere middelen, door de volledige organisatie en de handhaving der constitutionele waarborgen. Wij zijn overtuigd, dat uwe Majesteit, getrouw aan de zinspreuk van hare voorvaderen, altoos, uit den grond des harten, ter vervulling harer hooge zending, die middelen zal bezigen; zoo zal uwe Majesteit, op eene duurzame wijze, het geluk der natie en dat zijner dynastie verzekeren.

LIJST DER VORSTEN VAN EUROPA IN 1829.

Gerangschikt volgens het tijdstip hunner komst op den troon met aanwijzing van hunnen ouderdom op het tijdstip hunner regering en het getal der mannelijke leden, waaruit hunne familien zijn aangesteld.

Orde.	REGERENDE VORSTEN.	Komst op den troon.	Ouderdom.	Leden der famil.
1	Hertog van Saksen-Altemburg	sept. 1784	17	7
2	Gr. hert. van Mecklenburg-Schwerin.	april 1785	28	7
3	Prins van Hohenzollern-Sigmaringen.	dec. 1785	23	3
4	Prins van Lippe-Schaumburg.	feb. 1787	2	3
5	Groot-hertog van Hesse.	april 1790	36	10
6	Keizer van Oostenrijk.	maart 1792	24	22
7	Prins van Schwarzburg-Sonderhausen.	oct. 1794	33	5
8	Hertog van Anhalt-Bernburg	april 1796	28	2
9	Koning van Pruisen.	nov. 1797	27	14
10	Prins van Lippe-Deinold	april 1802	5	5
11	Hertog van Saxe-Meiningen	dec. 1803	3	2
12	Prins van Lichteinsten	maart 1805	44	19
13	Hertog van Saxe-Coburg.	dec. 1806	22	8
14	Prins van Schwarzburg-Rudolstadt.	april 1807	13	5
15	Koning van Denemarken	maart 1808	40	17
16	Koning van Spanje, bij afst. d. vaders.	maart 1808	23	10
17	Sultan	julij 1808	24	2
18	Prins van Hohenzollern-Hechingen	nov. 1810	34	6
19	Prins van Waldeck	sept. 1813	23	7
20	Koning der Nederlanden	dec. 1813	41	6
21	Hertogin van Parma	mei 1814	22	0
22	Hertog van Modena	junij 1815	35	5
23	Hertog van Brunswijk	junij 1815	10	2
24	Hertog van Nassau	jan. 1816	23	5
25	Koning van Wurtemberg	oct. 1816	35	12
26	Gr. hert. van Mecklenburg-Schwerin.	nov. 1816	37	4
27	Prins van Reuss-Greiz	jan. 1817	26	2
28	Hertog van Anhalt-Dessau	aug. 1817	22	9
29	Koning van Zweden	febr. 1818	54	4
30	Prins van Reuss-Schleiz.	april 1818	32	3
31	Groot-hertog van Baden.	dec. 1818	55	6
32	Hertog van Anhalt-Cöthen.	dec. 1818	48	1
33	Landgraaf van Hesse-Homburg	jan. 1820	59	5
34	Koning van Groot-Bretagne	jan. 1820	57	8
35	Keurvorst van Hesse.	febr. 1821	43	9
36	Koning van Sarrinië	april 1821	56	1
37	Prins van Reuss-Ebersdorf.	julij 1822	25	4
38	Hertog van Oldenburg	julij 1823	68	5
39	Hertog van Lucques	maart 1824	25	2
40	Groot-hertog van Toscane	janij 1824	26	1
41	Koning van Frankrijk	sept. 1824	67	10
42	Koning der Beide-Siciliën	jan. 1825	46	9
43	Koning van Beieren.	oct. 1825	39	9
44	Keizer van Rusland	dec. 1825	29	5
45	Koning van Saksen.	mei 1827	72	5
46	Groot-hertog van Weimar	janij 1828	45	7
47	Prins VIII	maart 1829	68	1
48	Don Miguel nog niet erkend			

's HERTOGENBOSCH, 2 november.

Op aanstaanden zaterdag den 7 dezer, des avonds ten half zes ure, zaler groot cercle in gala aan het hof te 's Hage plaats hebben, tot het aannemen der gelukwenschingen ter gelegenheid der verloving van hare koninklijke hoogheid mevrouw de prinses Marianne der Nederlanden met zijne koninklijke hoogheid prins Albert van Pruisen; de dames verschijnen in mantou de cour, de heeren in costumes of gekleede rokken.

Op denzelfden dag zal er groote tafel voor het koninklijk huis en de hofstaten ten hove zijn, in groot gala. Voor de tafel zul-

len door den Koning de ringen tusschen de hooge verloofden worden uitgewisseld; des avonds ten 7 ure zal er eene toneelvertooning in gala in de comédie zijn, alwaar hunne Majesteiten zich met de hooge verloofden zullen begeven, en maandag den 9 november, groot bal en soupé in gala ten hove.

Naar men verneemt, heeft Z. M. aan elk der vijf schrijvers van de best gekeurde memorien over de vaderlandsche geschiedenis, eene gouden medaille geschonken, te weten aan de heeren Scheltema, griffier van het hoog militair gerechtshof te Utrecht; H. Beyerman, hoogleeraar bij de school voor de marine te Medenblik; Royards, hoogleeraar in de godgeleerdheid te Utrecht; Groen van Prinsterer, secretaris van het kabinet des Konings, en de Jonghe, substituut-archivarius des rijks te 's Gravenhage. Hunne verhandelingen zullen op kosten van het gouvernement gedrukt worden.

Z. M. heeft geoordeeld vooreerst nog geenen geschiedschrijver voor het rijk uit de schrijvers van deze verhandelingen te moeten kiezen, gelijk bij hoogstdezelfs besluit van den 3 janij 1827 bepaald was.

De audientie bij Z. M. in de afgelopen week, is zeer talrijk geweest; men heeft aldaar den heer Brugmans opgemerkt, welke met hoogstdezelfen meer dan een half uur in gesprek geweest is.

Het schijnt, dat het driemanschap der tegen oppositie pseudo-liberaal gevormd, in de tweede kamer zonde zamengesteld zijn uit de heeren de Celles, Reyphins en le Hon. Wij kunnen niet zonder moeite geloof hechten aan het gerucht, hetwelk zich ten aanzien van den heer le Hon verspreidt; de heer Reyphins is meer dan genoegzaam bekend en de graaf de Celles zullen wij binnen kort wel nader leeren kennen en zien of hij den Koning of het ministerie ten dienste zal staan.

Naar wij vernemen, wordt m^r. Capaccini te 's Hage verwacht en zal de wet op het openbaar onderwijs den 15 dezer, aan de tweede kamer voorgesteld worden.

Onderlinge gesprekken betrekkelijk de zaak van den heer Brugmans, hebben tusschen den heer voorzitter der tweede kamer en de leden der commissie, benoemd tot het onderzoek der geloofsbrieven van dezen afgevaardigden, plaats gehad. Door de provisionele niet toelating van den heer Brugmans, het overlijden van den heer Duvelaar van de Spiegel en de voortdurende ziekte van jhr. van Hees, is de provincie Holland van drie vertegenwoordigers op dit oogenblik beroofd.

Wij vernemen, zoo wij meenen van goeder hand, dat de uitslag der discussien over de toelating van den heer Brugmans wel niet zeer gunstig zijn zal.

Zijne hoogwaardigheid de heer Delplanoq, bisschop van Doornik, is laatstleden vrijdag naar 's Hage vertrokken, ten einde den eed, bij het concordaat voorgeschreven, in handen van den Koning af te leggen, en wordt heden te Amersfoort terug verwacht, vanwaar hij met m^r. van de Velde, bisschop van Gent, zich naar Gent zal begeven, om dezen aldaar aanstaanden zondag te wijden. Wij vernemen insgelijks, dat m^r. de bisschop van Luik heden 's Hage verlaten heeft en zich naar Luik begeven zal.

Men spreekt van het oprigten van een ministerieel departement voor de zaken van den roomsch-katholijken eerdienst, en het schijnt, zegt het Journal d'Anvers, dat de graaf de Celles tot het een of ander ministerie zal worden benoemd.

Sommigen zeggen, dat de heer van Maanen weldra het departement van justitie verlaten en de titel van minister van staat zal behouden; anderen verzekeren, dat hij in zijnen post zal blijven en dat het gerucht van zijn aanstaande aftreden met zeker oogmerk verspreid is, om de oppositie te bedriegen.

In den Standaard van Vlaanderen vindt men eene statistiek over de ambtenaren bij de directe belastingen, in een uitgaande regten, waaruit blijkt, 1°. dat de controleurs der accijnzen te Menin, Thourront en Furnes, alle Noord-Nederlanders zijn; 2°. dat de percepteurs te Standen, Zonnebeke, Beelaeere en Rumbek Noord-Nederlanders zijn; 3°. dat, indien er eenige plaatsen open vallen, men dezelve weldra door burgers van het noorden ziet aangevuld.

Niet alleen te Amersfoort, zoo als wij gemeld hebben, maar ook te Utrecht en Cuilenburg zijn reeds verspreiden tot herstel van al de grieven in omloop, zoodat de nooddelijke provincien begonnen zijn; weldra zullen andere steden en plaatsen dit voorbeeld volgen.

In de afgelopen week heeft een commissaris van politie een bezoek bij den heer Blanghant, drukker van den Courrier de l'Escaut te Doornik, afgelegd: onder meer andere deed hij de navolgende vraag: hebt gij eene goedkeuring om dit dagblad te drukken? Ik ben behoorlijk gepatenteerd, antwoordde de drukker. Gij had behoorlijk de autorisatie aan den wethouder, den heer van Huls, moeten vragen: die magistraat is zeer ontevreden, dat gij zonder goedkeuring dit dagblad drukt. Mijnheer, ik ben gepatenteerd, ik ben gepatenteerd...

Deze eer is den Noord-Brabander nog niet te beurt gevallen, hoezeer de burgemeester Verheyen ook geene reden heeft, om over dit dagblad zeer te vreden te zijn; echter wij willen gelooven, dat de commissaris van politie te Doornik, zoo als hij die ambtenaren wel eens meer gebeurt, zich heeft vergist. Immer een ieder behoort kennis te dragen van artikel 227 der grond-

wet, waarbij uitdrukkelijk in ronde woorden bepaald wordt, dat het aan elk geoorloofd is, om zijne gedachten en gevoelens door de drukpers, als een doelmatig middel tot uitbreiding van kennis en verlichting te openbaren, zonder eenig voorafgaand verlof daartoe noodig te hebben.

— De secretaris der gemeente Aarsele leest zoo wel de grondwet als de heer Hulst, en vindt in art. 161, dat zijnen burgemeester geen verzoekschrift mag teekenen; het is waar, die heer is jong en zal waarschijnlijk nog leeren.

(Vaderlander.)

— Den 2 dezer zijn te Amsterdam de werkzaamheden, tot het leggen der fondamente van de kapitale schutsluisen, in het nieuwe oostelijke Dok voor deze stad, waaraan men tot heden, met het beste gevolg, gearbeid had, gestaakt geworden, en is men, ten gevolge, begonnen, deze sluisput kunstmatig onder water te zetten.

Men had zich geveid, om bij gunstiger herfstlagen, zoo niet de gansche fundering, ten minste den heigrond, geheel te zullen daarstellen; doch heeft men daarvan, door de vele regens en aanbiddende noordweste winden, moeten afzien, ten einde in zulk eene vervaarlijke diepte aan geene verschuiving van gronden blootgesteld te worden.

Ook de put voor de nieuwe waterkeering aan de Martelaarsgracht, waaraan men reeds met het optrekken der muren begonnen was, is volgezet geworden.

— De lithographische platen benevens de beschrijving der in het paleis van Z. K. H. den prins van Oranje, te Brussel, gestolen kostbaarheden berusten thans op het bureau der politie te's Gravenhage alwaar zij door de belanghebbenden kunnen worden bezigtigd. Exemplaren van dezelve zijn ook aan vier der voornaamste juweliers aldaar uitgereikt; zoodat, ingeval eenige voorwerpen ter koop worden aangeboden, welke men mogt vermoeden, dat tot het gestolene behoort, er gelegenheid is, om dezelve met de afteekeningen te vergelijken.

— Wij vernemen, dat het portret van den heer J. G. le Sage van Broek, binnen weinigen tijd, in steendruk zal uitkomen. Tot hier toe is het portret van dezen kundigen schrijver nog niet bekend geweest.

— Den 13 oktober heeft men te Orihuela en te Murcia in Spanje nieuwe schor, en van aardbeving gevoeld.

DAGBLADEN UIT DE NOORDELIJKE PROVINCIEËN.

Het ministerie is niet in gebreke gebleven, om deszelfs organen, in het noorden zoo wel als in het zuiden te vermenigvuldigen. Wij gelooven, wel is waar, niet, dat de heer van Gobelschroy zijne Gazette of zijnen Universel daaronder telt; maar daarentegen heeft de heer van Maanen aldaar, op vijf of zes verschillende plaatsen, zijnen National, met de stoutmoedigheid van eenen *bonaparte* en met de kracht van eenen galei-boef wederom te voorschijn gebracht.

Onder alle hollandsche publicatiën, welke als de *echo's* der door het ministerie van justitie beledene leerstellingen, als de uitleggers van elke zijner despotieke denkbeelden, als de zaakgelastigden zijner vijandelijke en personele hatelijken, zich opdoen, merkt men bovenal op de *Nederlandsche Gedachten*, een dagblad, hetwelk sedert eenige weken in den Haag gedrukt wordt, en hetwelk oogenblikkelijk voor de behoeften van de tegenwoordige zitting der staten-generaal betaald wordt. N° 8 van die *Nederlandsche Gedachten* is, nog meer dan alle voorgaanden, het nauwkeurig verslag van hetgeen in den kring van den heer van Maanen en van zijne getrouwe vrienden Sypkens, Hoynck, Fontein, Verschuur enz. moet gezegd worden. Dit is in de eerste plaats de spijt van den privaten man, die personeel verstoord is over de zegpraal van den heer Corver Hooft, benoemd tot het voorzitterschap. «De heer Corver, zegt het dagblad van den minister, kan zich wel waarlijk beroemen op de algemeene welwillendheid, waarmede hij is vereerd geworden! De meerderheid voor zijn kandidaatschap bestond slechts uit eene stem; en hij heeft daarenboven de zekerheid, van door bijna alle leden der kamer, welke hem, ten gevolge van langere en menigvuldigere betrekkingen, die zij met hem gehad hebben, het best moeten kennen, te zijn geverd. De heer Corver Hooft moet er ook niet onkundig van zijn, dat de keus der tweede kamer eene zeer onaangename *sensatie* veroorzaakt heeft bij een zeer groot gedeelte van het nederlandsche volk, hetwelk gedacht heeft, dat die keus aan den Koning niet sterk kon behagen, noch voor het vaderland van zeer groot nut zijn, en hetwelk zelfs het verlangen geopenbaard heeft, om die keus door den Koning niet te zien bevestigden.»

Hier volgen verdere huichelachtige aanmoedigingen aan de afgevaardigden der noordelijke provincien, om zich meer en meer van die der zuidelijke afscheiden.

Met betrekking tot het geschil over de verkijsbaarheid van den heer Brugmans, geeft men voor, dat alles, indien het de heeren de Secus of de Stassart gold, weldra zoude beslist zijn. «De reden weet men niet regt; maar men kan, na al het voorgesagene, niet veronderstellen, dat de afgevaardigden der noordelijke provincien, behalve eenige achtlingwaardige uitzonderingen, zich altoos door hunne ambtgenooten uit de zuidelijke provincien bij den neus zullen laten leiden.»

Verder beoordeelen de *Nederlandsche Gedachten* de vijf leden der commissie tot het opstellen van het adres, op de navolgende wijze:

«De heer Reyphins, gewezen president, die gematigd liberaal is.» Ja wel, een fraaie liberaal! en eene fraaie gematigdheid!

«De heer G. G. Clifford, tweede kandidaat voor het presidentschap van dit jaar; die in het verledene jaar in het geschil over de *petitie* voor een regtstreeks adres aan den Koning gestemd heeft, zonder aan de eerste kamer te komen.» Ongewijfeld, dat is voor de heer van Maanen eene reden, om zijne lieden te doen roepen tegen den heer Clifford, tolle! tolle! (weg met hem! weg met hem!)

«De heer Surmont de Volsbergho, die, naar het schijnt, zich ter goeder trouw, maar met eene buitensporige hevigheid tegen alles verzet, hetwelk aan de roomsch-katholieke Kerk mislaagt.»

«De heer le Hon, bekend door zijne bekwaamheden en door zijne ultra-liberale gevoelens.»

«Eindelijk de heer van Toulon, die, zoo als wij gelooven, beter dan alle voorgaanden gevoelt, hoe zeer het monarchieke gezag voorstanders noodig heeft.»

Tot eene waardige volledigmaking van al het voorgaande, en van eenige andere stukken van dezelfde soort, bevatten de *Nederlandsche Gedachten* n° 8, eene lange verhandeling over de losbandigheid der drukpers, en over de noodzakelijkheid, om zoo spoedig mogelijk, eene strenge wet te maken, ten einde dezelve tegen te gaan. Mijnheer van Maanen; nog eens mijnheer van Maanen; en altijd de heer van Maanen.

(Courrier des Pays-Bas.)

PETITIE UIT BRUSSEL.

De Belge deelt de volgende *petitie* mede, welke hij alle burgers uitnoodigt, om spoedig te teekenen, opdat hij dezelve zooschielik mogelijk aan de tweede kamer kunne doen geworden.

«EDEL MOGENDE HEEREN!

«Ofschoon de aanspraak van den troon eenige losse beloften inhoudt, waarvan voorts geen *antecedent* de uitvoering waarborgt; bewaart zij echter het volstrekteste stilzwijgen, omtrent het grootste gedeelte der grieven, waarvan onze provincien, met ongeduld; de herstelling verwachten»

«Met één woord konde men onze ongerustheden doen verdwijnen en onze klagten in toonen van lijdenschap en dankbaarheid veranderen; dit woord heeft men niet gezegd; men is stom gebleven toen alles eene rondborstige verklaring, eene nadrukkelijke erkenning van onze behoeften, eene plechtige verzekering, om dezelve te voldoen, de rampen van het voorleden te herstellen en die van de toekomst voor te komen, verwachtte.»

«Hoe meer hardnekkigheid de magt in haar betreurenswaardig stelsel van bedrog en willekeur plaatst, des te meer volharding behoort de natie in hare regtmatige klagten te plaatsen. Hier, gelijk overal en altoos, moet men, om te verkrijgen, aandringen, en aandringen zonder mat of moedeloos te worden.»

«Wij hebben derhalve, edel mog. heeren! het van onzen pligt geacht, om, krachtens het regt, hetwelk ons bij art. 161 der grondwet is verzekerd, onze stem met die onzer medeburgers te vereenigen, ten einde de volledige en geheele uitvoering van die grondwet, de bekrachtiging der regten, welke daaruit voortvloeijen en de daargestelling der waarborgen, welke zij noodzakelijk maakt, te verzoeken.»

«Ondragelijke lasten drukken het belgische volk; de soldaat verslindt het zuiverste van onze inkomsten. Het gemaal en de stoksragen vernielen en verbasteren onze buitenlieden, de grondlasten zijn, over het algemeen, op eene onnaauwkeurige en bij gevolg onregtvaardige wijze, geheven. De aanbidding van het tienjarig *budget*, stelt u, edel mog. heeren! het middel in handen tegen rampen, welke ondragelijk geworden zijn.»

«Onze eigendommen, ons geluk en ons leven blijven aan de genade overgelaten van registers, die afgezet kunnen worden. Eene goede registerlijke organisatie en het herstel der jury, welke bij eene willekeurige *akte* vernietigd zijn, kunnen ons, in dit opzigt, alleen volledige zekerheid geven.»

«Het gouvernement gaat voort op de natie het gevaarlijkste der monopolien, namelijk dat van het onderwijs, te doen drukken; het besluit van den 2 oktober 1825 herstelt slechts een zwak gedeelte van het kwaad; het schijnt zelfs het onverliesbaar regt der huisvaders te miskennen, door het overschot der bepalingen van de besluiten van 1825 te handhaven. Dit regt wil de volledige vrijstelling van het onderwijs in dien zin, dat geen *preventieve* maatregel, in dit opzigt, de vrijheid kan aan banden leggen, en dat de verbiedende wet alleen daar kan tusschen beide komen, waar misbruik, losbandigheid of misdadig mogt bestaan.»

«Men heeft de vrijheid van taal; het regt van vrije verdediging voor de regtbanken met voeten getreden. Gister heeft men de Fransche taal verboden; wie zal ons waarborgen, dat men morgen het vlaamsch niet zal verbieden; indien eene comparatie en nadrukkelijke tegenkanting zich tegen dat misbruik van magt niet verzette.»

«Aanstontelijke ongelijkheden in de verdeling der ambten en bijzondere gunsten tusschen de zuidelijke en noordelijke provin-

oien, tusschen de katholieken en de protestanten zijn aangeduid geworden; deze ongelijkheden, welke ons in *Noten* veranderen, moeten ophouden, indien men niet zien wil, dat de kiemen van noodlottige verdeeldheid tusschen de twee deelen van het land vereeuwigd worden.

»De ministeriële verantwoordelijkheid, de eenige waarborg der koninklijke onschendbaarheid, is op de nationale *tribune*, op eene onbeschaamde wijze, door eene minister geloofend. Zoo lang dat grondwettig beginsel niet uitdrukkelijk zal erkend zijn, zoo lang eene *organieke* wet dezelve niet uit het veld van afgetrokkenheid naar dat der wezenlijkheid zal hebben doen overgaan, zal de regeringsvorm, onder welke wij leven, twijfelachtig zijn; het zoude eene gematigde *monarchie* kunnen wezen; maar het zal nooit een *constitutioneel* en vertegenwoordigend gouvernement zijn.

»De willekeur heeft, onder de gedaante van *ordonnantien* en *circulaires*, de plaats van wettige orde van zaken ingenomen. Uit kracht van besluiten en ministeriële nitleggingen is het onderwijs de erfpacht van de magt geworden; worden de *conflicten*, bij voortdurend, gehandhaafd, wordt de zoogenaamde nationale taal, aan een gedeelte des lands, met zoo veel geweld opgedrongen; is de *individuele* vrijheid geschorst, de vrijheid der eerdiensten miskend, de openbaarheid der gemeente *budgetten* verboden, hebben de regstreekse *communicatiën* tusschen de tweede kamer en het gouvernement opgehouden, is het *mutismus* aan de ambtenaren opgelegd, heeft men gepoogd de provinciale staten de uitoefening van een harer dierbaarste regten te ontzeggen, hebben de *exceptionele* *judicatures*, zoo wel voor de schutterij als voor de land- en zeemagt, het eerste licht gezien, is eene *derogatoire* manier van *procederen*, voor de schutterij ingevoerd, zijn de ambtenaren, die hun ontslag ontvangen hebben, met overdrevene straffen bedreigd, heeft men nieuwe belastingen in de wereld gebragt, heeft men de hoogte der bestaande belastingen vermeerderd, enz., enz. Dit zijn zoo vele verkrachtingen der grondwet, zoo vele aanvallen van het ministerie op de regten der wetgevende magt, waartegen het van belang is een krachtig bolwerk te stellen, op straf van de *constitutionele* regering tot de best gekenschetste regering van het *absolutismus* over te gaan.

»Dit is nog niet alles, edel mog. heeren, en de lijst der grieven is er nog verre af van uitgeput te zijn.

»Het financieel stelsel sluit, door de geheimzinnigheid, waarmede men geslaagd is hetzelfde te ontwikkelen, wezenlijk alle verantwoordelijkheid buiten. Het publiek vermogen is dus aan de genade van eenige mannen overgeleverd, en van den eenen dag tot den anderen kan de natie, tusschen haren ondergang en hare schande, ontwaken.

»De uitgaven zijn buitensporig; de pracht van den staat is beledigend voor de beroovingen en de ellende der burgers; en hetgeen men aan den armen ontrukkt, wordt in luisterrijke pensioenen, in vershindende *vincouren* en aedelooze salarissen veranderd.

»De ophooping en het *nepotismus* veranderen onze *administratiën* in waarachtige *oligarchien*, welke op het volk drukken!

»Het verkiezings-stelsel is misvormd en verminkt door het *politiek* gezag.

»Nieuwe wetboeken vereischen eene herziening, welke hen in overeenstemming brengen met de nieuwe leerstellingen en de behoefte van een vrij volk.

»Onze over-zeesche bezittingen blijven op het moederland drukken en in hun ruim graf het tiende gedeelte onzer bevoeling verzwelgen.

»Onze gevangenis vorderen eene wettige regering, die haar aan de *administratieve* willekeur onttrekt.

»Barbaarsche straffen bezoedelen onze wetten. Men beveelt nog aan onze *subalternen*, die ook burgers zijn, de tucht met stokslagen; men kraamt hen nog onder de sobandelijke regering, waarvoor men de gabel-boeven heeft vrijgemaakt.

»Het recht van gastvrijheid, uitdrukkelijk bij art. 4 der grondwet geheiligd, en reeds verschillende malen miskend, is nog onlangs weder, op eene schandelijke wijze, ten opzichte van eene vreemdeling, die niemand beleedigd, geschonden geworden.

»De gevangenhouding van twee onzer medeburgers, de heeren de *Potter* en *Dacquetiaux*, blijft, in weerwil van het te regt geschandvlekt besluit, krachtens hetwelk men hen heeft veroordeeld, voortduren.

»De staat verliest van dag tot dag van zijne achting, van zijne kracht en van zijne waardigheid van buiten.

»De aanvallen, welke op onze vrijheden gedaan worden, strekken om onze onafhankelijkheid in gevaar te stellen, en de beklagenswaardige staatkunde van het ministerie heeft misschien, alleen bij eerzuchtige naburen, gevoelens van gewelddadigen inval en verovering opgewekt.

»Maar waarom deze optelling? Onze grieven, edel mog. heeren, zijn die niet tevens de uwe? Kent gij dezelve niet zoo wel als wij? Hebt gij niet even als wij derzelver herstelling op eene nadrukkelijke wijze reeds ingeroepen?

»Maar één hinderpaal is de oorzaak, dat uwe stem niet tot aan den troon doordringt. De heer van *Maaenen* is de voornaam-

ste steun van het stelsel, waartegen wij opkomen; dit stelsel strekt tot niets anders dan om de opregte eensgezindheid tusschen de twee gedeelten des koninkrijks te vertragen. Het is voor u, edel mog. heeren, van belang, om dat stelsel zoo spoedig mogelijk af te wijzen; het is voor u van belang, om het af te wijzen, te gelijk met den man, die hetzelfde tot op den dag van heden, in de raadgevingen der kroon heeft doen zegevieren, en die alleen in staat is, om hetzelfde daarin nog te ondersteunen. Een eerbiedig *adres* om van Z. M. de wegzending van dien man te verkrijgen, die maar al te lang hoogstdezelfs doornlichtig vertrouwen, onbeschaamd misbruikt heeft, zoude in de geheele natie eenen *echo* vinden. Deze stap zoude, door den Monarch in te lichten, onze vrees doen verdwijnen, en de hoop in onze harten wederom doen herleven. Werd die aangenomen, dan zoude hij het teeken en het onderpand van eene nieuwe orde van zaken zijn, welke voortaan de vrijheid, de onafhankelijkheid en den voorspoed des vaderland zoude waarborgen.

»Vertrouwende op uwe verlichte vaderlandsliefde, smeeken wij u, edel mog. heeren, om de verzekering van onzer eerbied en van onze verknochtheid wel te willen aannemen.

Tilburg, 2 november 1829.

Bij de zoo algemeene verontwaardiging over de ongelijke verdeling der ambten in ons koninkrijk en bij de zoo groote begunstiging der protestanten in deze, is de vereeniging van *incompatibele* posten ook veelal bij de laatsten te vinden. Het is niet genoeg de katholieken te behandelen alsof deze mindere aanspraak en voorregten op 'srijks bedieningen hadden, men moet hun daarenboven nog schade in hun beroep toebrengen, en dikwijls ten prooi zien laten van het misbruik van twee of meerdere met elkander niet strookende ambten.

Hoe vele burgemeesters ziet men te gelijk niet notarissen? Het gezag trekt niet zelden de gunst, stuit de klagen der belanghebbenden bij langzame of onregelmatige uitwerking, en onttrekt aan andere notarissen, die alleen aan hun beroep verkleefd zijn, en met meer ijver en spoed het hun aanvertrouwde (als meer opzigtelijk voor hunne begunstigers zijnde) verrigten, een groot gedeelte van hun verdienstelijk bestaan.

Op andere plaatsen is somtijds de burgemeester ook vrede-regter... getuige hiervan zij eene naburige gemeente... Is het dan geen tijd, van onder de zoo groote en vele grieven der natie, ook de afschaffing der vereeniging van *incompatibele* ambten en bedieningen in denzelfden persoon, als een voorwerp in de in te zendene *petitiën* aan de verdedigers des volks, te doen voorkomen?

Een *Petitionaris*.

LETTERKUNDIGE AANKONDINGEN.

** In den loop dezer maand zal bij de gebroeders LANGENHUYSEN, Boek- en Steendrukkers te 'sHage worden uitgegeven: ALMANAK voor Rooms-Katholijken. Eerste Jaargang.

Deze Almanak zal, behalve den gewonen *Kalender* en dat verder bij eenen Almanak behoort, bevatten, al wat men oordeelt nuttig te kunnen zijn voor R. K., als: de *verdeling der Bistdommen*, de *organisatie der Seminariën*, *koninklijke besluiten* aangaande *kerkebyke zaken*, enz., enz.

BEKENDMAKINGEN.

** Eene Godsdienstige, Deugdzaame en werkzame BÜRGER DOCHTER, 45 jaren oud, van de R. K. Religie, van de beste getuigenissen voorzien, biedt zich aan, als HUISHOUDSTER, DIENSTMAAGD, enz., ook bij een' Pastoor. — Met de Huishouding, naaijen, wasch, Kerkebyke bezorging, oppassen van Zieken en Kinderen vleit zij zich zeer bekend te zijn. — Persoonlijk of schriftelijk, mits *franko*, te bevragen bij A. SCHIKHOFF, Boekverkooper te *Utrecht*.

** Bij PETIT en FRITSEN, Klokkenmakers te *Ambo-Ris-tel*, bij *Helmstedt*, zijn te bekomen alle soorten van KLOKKEN, van den besten klank en speciaal geschikt om gebroeders te herstellen defecten in *carillon* en op een of meerder jaren proef en tot *civilen* gebruik.

De prijzen der granen, te *Bindhoven*, van dingsdag 3 November, zijn geweest:

Tarwe,	} <i>het nederlandsch mud</i> :	f 00 - 200-00.
Rogge,		« 5-30
Boekweit,		« 4-50 à 3-70.
Haver,		« 3-00 à 2-50.
Het nederlandsch pond hater.		« 0-60 à « 57.
De vier nederlandsche ponden roggebrood 27 cents.		